

Koncessionshaverne frabede sig Statens Indblanding i Bolværkstaksterne. Den højtærede Finansminister synes mig et Øjeblik at have haft ude af sin Erindring, at Staten, som giver Koncessionen, ikke helt ud kan fralægge sig Ansvaret for dens Benyttelse. Hvad enten det er Kunderne eller Konkurrenterne, som føle sig brøstholdne, kan Staten ikke overfor en Beklæggelse sige: Ja, men det er Koncessionshavernes Forgødtbefindende, som bestemmer det. Saaledes kan man svare med Hensyn til Pakhusrum, Opholdsrum, Lagerplads og Arbejdskraft, men saadan kan der ikke siges med Hensyn til Havnebolværker. Havnebolværker ere nu en Gang et internationalt Begreb, som Stat eller Kommune og Havneledelse ikke kan afvise sin Stilling til. Dette Nummer i § 1 maa vistnok overvejes endnu en Gang. Jeg har af denne Slags Bemærkninger om Garantier, Indskrænkninger og Begrænsninger endnu en med Hensyn til § 4 vedrørende Dokken, men den vil passe bedre i en anden Sammenhæng.

Tilbage staar ellers kun § 16. Bestemmelserne om Koncessionens Udløb og Tilbageerhvervelse samt Udbyttet, altsaa Modydelserne. Paa mit Partis Vegne skal jeg erklære, at vi ikke agte at rejse Hindring for Koncessionens Varighed og ere villige til at overveje, om Opsigelsesfristerne ere praktiske og gunstigt lagte ogsaa for Statens Vedkommende. Derimod have vi i dette Øjeblik, og i alt Fald indtil nye Oplysninger foreligge, alvorlige Indvendinger at gøre mod, at denne Koncession er vederlagsfri og mod Tilbagekøbsvilkårene. Hele den anden Gruppe Rettigheder, jeg nævned, Monopolrettighederne, ere Formueværdier, som vi ikke mene, at Staten, hele Borgersamfundet, uden Vederlag kan give Afkald paa til Fordel for et Konsortium. Vi indrømme, at der lægges store Kapitaler fast. Vi indrømme, at det muligvis er paa langt Sigt. Vi finde intet at indvende imod, at denne betydelige Kapital forrentes forlods ordentligt og forsvarligt, saa det kommercielt kan betale sig at entre. Vi ville ikke rejse Indvending imod, at visse Aars helt eller delvis manglende Udbytte dækkes i de efterfølgende gode Aar, forinden Staten faar sin Del, men vi mene, det vilde være rigtigst, om der mulig kunde træffes et Arrangement, hvorved Staten, naar Udbyttet har naaet en vis Højde, faar sin Del af Overskuddet, og at de Overførelser af Koncessionen til Aktieselskab, hvorom der i Koncessionen og Bemærk-

ningerne er Tale, ske med Forbehold af Statens Ret til Udbytteandel. Vi finde overhovedet, at Statens Overindseende med Koncessionens rigtige Gennemførelse og især ved Afhændelse er for stærkt begrænset.

Vi kunne heller ikke finde de med Forkøbs- og Udløsningsretten forbundne Vilkaar tilstrækkeligt vel motiverede. I Frihavskoncessionen fastsloges bestemte Henlæggelser, bestemte Afskrivninger, og Henlæggelserne overgik til Udløseren. Med Hensyn til Tilbagekøb var der særdeles gunstige Vilkaar i Frihavskoncessionen. Men atter her vil jeg indrømme, at Forholdene ikke ere fuldstændig ensartede, da der unægtelig i Frihavnsaktieselskabet var offentlige Penge, medens her ikke skal være offentlige Penge. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar der staar, at det er Aktionærerne, som kunne vælge, om Indløsningen skal ske for den Pris, hvori hele Anlægget med Tilbehør staar Koncessionshaveren — jeg gaar ud fra, at dette betyder Anlægssummen plus en vis Forrentning — eller at Aktierne skulle tilbagekøbes efter Middelkurs, dog ikke under pari og ikke ud over 125 Kr. pr. 100 Kr. Aktier, saa betyder det oversat paa rent Dansk, at ifald Foretagenderne ikke have haft Trivsel helt eller delvis, og Staten dog, naar Koncessionen udløber, vil redde noget paa denne Maade, saa skal det Tab, som Selskabet har haft, overtages af Staten, medens den samme Stat maa betale Overpris, hvis Foretagenderne have haft Trivsel, altsammen uden at Staten paa noget Tidspunkt har faaet noget Vederlag. Dette maa dog vist grundigt overvejes, og det vil forhaabentlig ikke blive det endelige Resultat. Saa meget maa der vist kunne komme ind i Paragraffen, at Henlæggelser og Afskrivninger skulle foregaa efter bestemte Regler, og at den henlagte og afskrevne Kapital ifradrages i de uvildige Mænds Vurdering eller overgives til Udløserne, og Valget mellem de forskellige Udløsningsmetoder behøver vist heller ikke at være givet saa ubetinget til Koncessionshavernes Efterfølgere, Aktieselskabet. Det maa vist kunne ordnes saaledes, at det ikke paa en hvilken som helst Maade bliver i Statens Disfavør.

Saa har jeg endnu tilbage § 4, der handler om Dokken. Jeg vil i Udvalget imødesee Oplysninger fra den højtærede Finansminister om, hvad han har erfaret om andre Magters Planer vedrørende nye Havneanlæg og deres Dokkers Dybgaaende. Den højtærede Minister tror selvfølgelig